

Sverige, dog at Undtagelsen fra obligatorisk Voldgift kun skal gælde Tvistigheder, der berøve de respektive Landes »Uafhængighed eller Integritet« (altsaa ikke tillige de »vitalte Interesser«), hvorhos denne Traktat indeholder en Anerkendelse af, at Tvistigheder om Traktatens Fortolkning ubetinget skulle være Gænstand for Voldgift. Desuden indeholder denne Traktat to Bestemmelser, som ikke findes i Traktaten med Sverige: 1) Parterne forpligte sig til, ikke paa Grund af nys nævnte Undtagelsesbestemmelse at forlange Tvistigheder undtagne fra obligatorisk Voldgift, naar Spørgsmaalet er om Fortolkning eller Anvendelse af nogen mellem dem indgaaet Overenskomst af hvilken som helst Slags, og 2) at Parterne ere enige om, at medmindre Tvistigheden angaar Fortolkningen eller Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, skal fornævnte Bestemmelse ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene, ifølge denne Stats Lovgivning, ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet. — Med Hensyn til Traktatens Varighed ere Bestemmelserne de samme som i Traktaten med Sverige.

Under 1. Behandling i Landstinget udtalte *Matzen*: „Som det vil fremgaa af de Bemærkninger, der ledsage det foreliggende Forslag til Beslutning, er jo Tilbudet om Afslutningen af disse Voldgiftskonventioner i alle Tilfælde fremkommet fra de vedkommende fremmede Magter, og det er da en Selvfølge, at ligesom man i det selskabelige Liv bør iagttage Høflighed, saaledes gælder det samme i de internationale Forhold. Dette at afslaa et saadant Tilbud, selv om man ikke finder det videre betydningsfuldt, vilde kunne opfattes som en Uhøflighed, som man altsaa saa vidt muligt skulde undgaa. Dertil kommer, at Magterne saa at sige i Almindelighed pleje at afslutte den Slags Traktater; vi maa altsaa forsaavidt følge med i Haab om, hvis det en Gang i Almindelighed maatte lykkes at give dem et fyldigere Indhold, at vi saa ogsaa kunne være med til denne udvidede Anvendelse af Voldgift. Dertil kommer, at vor Regering, saa vidt det kan ses, ogsaa har bestræbt sig efter Evne for at skaffe de paagældende Traktater et fyldigere Indhold. . . . Men naar vi altsaa ikke kunne faa bedre Kaar, saa er der ikke andet for end at tage imod Tilbudet, som det foreligger, dels for at undgaa en mulig Mistemning ved Afslaget, dels for ogsaa at undgaa en mulig Misforstaaelse; hvis vi ikke vilde tage imod det, kunde det